

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

REF. 501.

Ács: megkeresztelték: Gerencsér Borit, Kovács Hanna Aminát
eltemették: Mészáros Dezsőt, Czantleitner Józsefnét,

Kiss Ferenc tiszteletbeli presbitert, Szabados Józsefnét

Ászár: mekeresztelték Szabó Bende Gézát

Ete: megkeresztelték: Csíky Lujza Franciskát, Nagy Sándort és Baráth Evelint
eltemették: Klinkó Mihálynét, Szabó Jánosnét, Fekete Istvánt, id. Fekete Ernőnét

Kisbér: megkeresztelték Barna Olivért

Eltemették: Csenteri Attilát

Kisigmánd: eltemették Lázár Istvánnét

Kömlőd: eltemették Somogyi Lászlót

megkeresztelték

Környe: megkeresztelték Bagó Panna Lizát

Eltemették Csaba Sándort

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Holbik Orsolya és Holbik Máté

Eltemették: Varga Lajos

Oroszlány: megkeresztelték Danyi Dominikot és Ivány Gyulát

Sok eseményen, megemlékezésen és találkozón vettünk részt, amit ezek közül kiemelnek, az az összetartozás megtapasztalása volt a dunántúli, a Kárpát-medencei és a szórványban élő reformátusok között. A Papp László Budapest Sportaréna-ban tartott istentiszteleten meghatározó volt több ezer ember előtt szolgálni – ez nagy ajándék volt számomra. November elején pedig találkozhattam a párizsi magyar reformátusokkal, akik reformációi megemlékezésükön a gyülekezetük fennállásának 90. évfordulójáért is hálat adtak. Emellett személyesen is jelen lehettem gyülekezeti alkalmakon – a 351 dunántúli templomunkban emléktáblát állítottunk az évforduló alkalmából –, a legfontosabb tapasztalat az volt, hogy nemcsak a múltat tekintetünk, hanem reménységgel a jövőbe is. Azt látom magam körül, hogy a ránk bízott, hűséges és kitartó munkát az Úristen megáldja. Itt csendes munkára gondolok, néha már fáraszt a harsány és önmagát reklámozó tevékenység, mert nem erre van szükség, hanem arra, hogy mindenki a maga helyén, a maga feladatai között legyen hűséges: hirdesse és élje az evangéliumot, miközben kapcsolatban marad testvéreivel. Bizakodva tekintek a jövőbe, hiszem, hogy a reformáció 501. éve is sok lehetőséget tartogat.

www.reformatus.hu

SZÁKSZEND REF. 500.

Az előző évben ünnepeltük a reformáció 500 éves évfordulóját. Ennek kapcsán a református gyülekezet egy emléktáblát helyezett el a templomban. A tábla avatásának ünnepélye nov.19-én vasárnap volt 16.00 órakor. Igét hirdetett Sugárné Damó Márta lelkész, közreműködött versmondással Fodor Réka, reformációs gondolatokkal Bagoly Tamás, az 5-ik osztályos hittanások, orgonajátékkal Mayer Ferenc és a Nagyigmándi Egyházközség asszonykórusa. Az ünneplő gyülekezetet köszöntötte Matisz Jánosné Széll Éva Anna evangélikus lelkész, és Sugár Tamás Nagyigmándi lelkész. Utólag is megköszönjük mindenkinek azt, hogy eljöttek velünk ünnepelni, és köszönjük mindenkinek a segítségét a szeretetvendégség előkészítésében! Az Úr legyen

mindnyájunk őriző pásztorja továbbra is, és áldja meg adventi készülődésünket!

Sugárné Damó Márta.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXII. évfolyam 8. szám

2018. január

ISTEN ÚJÉVI BÍZTATÁSA

"Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békeségem szövetsége nem inog meg" mondja könyörülő Urad." Ézsaiás 54.10
Kedves Testvérek!

Újév napján nem csak egy napra, egy évre hanem örökre szóló Igeként hangzik Istennek ez a mondata, amit a próféta ilyen festői képpel mond, hogy Isten rendíthetetlen hűséggel ígéri a maga szövetségét. Szükségünk van egy-egy évkezdéskor egy-egy évfordulón valami erőt adó Igére bátorításra Isten szeretetére és hűségére. Ki vagy mi tudna olyan ígéretet adni, amire támaszkodhatnánk aminek alapján tervezhetnénk a magunk életét? Hiszem hogy ez az ígéret-amelyet nem én kerestem, hanem készülés közben rám talált 2018 első napjaiban is olyan biztatást ad nekünk ami Isten hűségéről biztosít bennünket. A költői kép nagyon szép és fontos. Biztatás, hiszen a hegy képe az erőt, szilárdságot a hatalmat jelképezi. Az Ószövetségben és a teljes Szentírásban a hegy Isten erejét demonstrálja. Igazán minden fontos esemény hegyen történik. A hegy kimagaslik a hegy szilárd a hegy biztonságot sugároz. A hegy szakrális hely minden más vallásban is. Ott történik a vallásgyakorlás, az Isten tisztelete. Az Isten Sínai hegyen adta a Tíz parancsolatot Mózesnek és a népnek. A Sion hegyén épült a templom. Magaslapon ahol jól látható. Azt mutatja, hogy itt a menedék, ide lehet jönni a világ viharai elől és itt biztonságban van az ember. Jézus maga is a legfontosabb

tanítását hegyen mondta- akár milyen magasságú hegy volt. A hegyről adta Jézus azt a nagyon súlyos útravalót amely egy életen át tanulni való mindannyiunk számára. A hegyen történt az a különös esemény is, amikor átváltott Jézus, megdicsőült. Megmutatott valamit abból hogyan lesz Istenivé az ő egész lénye. A hegyen búcsúzik el a tanítványaitól, mielőtt elhagyja ezt a

földet. Amikor eltűnik testi valósága a szemek elől, átlép az Isten országába. A hegyek nagyon fontos jelképei az életünknek. A vallásos életnek, de a hétköznapi életnek is. Hegyek a változatlanúságot a biztonságot fejezik ki. Ezért olyan fontos amikor az Isten a prófétán keresztül azt mondja: "Ha a hegyek megszűnnének is, ha a halmok meginogulnának is, ami egyértelműen biztos pont volt az életünkben, megszűnik is, Isten szövetsége nem inog meg soha." Bizony ma is, az elmúlt években

is, a huszadik huszonegyedik században átéljük azt hogy sok minden meginog sok minden szilárdnak gondolt alap megrendül, és darabokra esik. Ezért fontos ez az ígéret, felfelé van a kapaszkodó. Isten nyújtja ki Jézus Krisztusban a kezét felénk és mondja ha minden megrendül is ezen a világon én rólad el nem feledkezem. Én nem ingok meg a szeretetemben. Az Isteni

szeretet biztos pont mindannyiunk számára. Noéval újítja meg szövetségét az özönvíz után az Isten. Akkor amikor minden megrendül minden elpusztult akkor köti az Új szövetséget az emberrel. Ezt erősíti meg Ézsaiás prófétánál: ha egy szempillantásra elhagyjak is örök szeretettel szeretlek téged. És ez nem csak egy népre vonatkozik, Jézus Krisztusban mindenképpen mindenkire érvényesen hangozott el. Személyes ígéretnek vehetjük mindnyáján. Az Isten békesége szövetségét ígéri és adja az Úr Jézus Krisztus által. Nem tudjuk tervezni a magunk életét nem tudjuk mit hoz a holnap, ezért kapaszkodhatunk Isten szeretetébe. Békesége szövetségét ígéri nekünk. Az Isten szeretetétől semmi nem szakíthat el minket. Ez a mindenek ellenére bizalom és reménység, ami mindig újabb erőt adhat, hogy felemelt fővel hordozzuk a terheket is, hogy akarjunk Isten gyermekei lenni, és Jézus Krisztusnak méltó testvérei. Ez nagy ajándéka Istennek Jézus Krisztus által, ehhez hívjuk és kérjük Isten Szentlelkének segítségét. Ámen

Szemeti Ferenc

TIMÓTEUSHOZ ÍRT ELSŐ LEVÉL

Mind a két Timóteusnak küldött levélben az idős Pál kiérlelt gondolatait találhatjuk. Sőt: többet jelent ez a két levél pusztán emberi bölcsességnél: bennük az evangélium életét és vele együtt a gyülekezet életét formáló ereje lüktet. Most, hogy minél alakítsa a mi életünkön is az evangélium ereje csak az első levéllel foglalkozunk. A brit John Stott jól látja meg a Timóteushoz írt első levél mai aktualitását. Bibliatanulmányának előszavában meghúzza a párhuzamot jelen posztmodern társadalmunk és az efezusi gyülekezet közeget jelentő korabeli világszellem között. Pál ugyanis Efezusban hagyta Timóteust, hogy vezesse a gyülekezetet. A levélből kiderül, hogy konkrét feladatlistát hagyott az ifjú pásztorra az apostol: „Amíg megérkezem, legyen gondod a Szentírás felolvasására, az igehirdetésre, a tanításra.” (1Tim 4,13) Az első gyülekezetek alkalmainak tartalmába nyerünk itt bepillantást, mely a Szentírás felolvasásából, annak magyarázatából és a tanításból. Timóteusra azonban nem egy „alkotói” munkát hagyott az apostol: nem Timóteus kellett kitalálja, hogy melyik öszövétségi ígéret miként „...örizd meg a rád bízott kincset...” (1Timóteus 6,20a) 6 vonatkozik Jézushoz. Timóteusra tehát nem a keresztyén tan felismerése bízott, hanem annak hirdetése és megőrzése. Ez az egyház hite, amit az apostolok első generációja kijelentésként kapott Istentől. A második generáció ezt kellett megőrizze és hitelesen továbbadja. A hitelességhez hozzátartozik tehát, hogy nem told hozzá és nem vesz el az apostol tanításából és hogy a maga élete is hiteles példája a tanításnak. Ugyanis egyedül ez az egy igazság van: hogy Isten egyszülött Fiát áldozta fel ezért a világért. Erre az üdvösségre is igazságra akar Isten elvezetni mindenkit (1Tim 2,4). Azonban az efezusi görög-római kultúra keveredésekor a sokistenhit és a pluralizmus közegeben ezzel szemben „mindenkinek megvolt a maga igazsága”. Ma is így van: van, aki ebben hisz, van aki abban, és hát végeredményben mindenkinek igaza van a maga módján. Az első Timóteushoz írt levele erre mond határozott nemet. Ami nem az igazság, ami nem Krisztusról szól és rajta keresztül Istentől, az nemcsak, hogy tévedés, de egyenesen hazugság. Most sincs más igazság, most sem szabadna sántikálni: egy

kicsit hozzátenni az apostoli tanításhoz, vagy éppen elvenni belőle, ahol túl nehéznek tűnik. Nem: ahogyan Timóteusnak úgy mai olvasóknak is egy dolgunk van: megőrizni a ránk bízott kincset. Hogy hogyan őrizzük meg az evangélium hitét a magunk és a közösségünk életében? Erre ad kézzelfogható tanítást a Timóteusnak írt első levél. Először is el kell zárkózni a hamis tanítóktól, akik csak vitatkozni tudnak (1. fejezet). A hit harcának része az is, hogy imádkoznunk kell minden emberért: még a világi előjárókért is, mert Isten nekik is szeretne vezetést biztosítani (2. fejezet 1-7). Az Istentisztelet rendjét is nemekre lebontva fejti ki Pál. Itt hangzik el a asszonyoknak a gyülekezet körében a tanítás tiltása (2. fejezet 8-15). Nehéz megállapítani, hogy Pál ezzel egy helyi jelenséget tesz helyre, vagy általános alapvetet fogalmaz meg. Tény, hogy Efezusban a sokemlőjű Artemisz kultuszban a nőknek előkelet szerepe lehetett. Meglehet, hogy ezektől a bálványoktól elfordult hívők között egy külsőben is eltérő rendet alapít itt az apostol. De tanítást kapunk arról, hogy milyen legyen a gyülekezet vezetője – azaz püspöke: olyan valaki, aki a saját családját is jól igazgatja.

Máskülönben hogyan irányíthatná a gyülekezet közösségét? (3. fejezet 1-7) Hasonló elvárás fogalmazódik meg a diakónusokkal szemben is (3. fejezet 8-13). Sőt: a gyülekezet szociális gondoskodását is konkrétumok rögzítésével alapítja meg az apostol. Az özvegyek listáján ugyanis olyan asszonyok szerepelhetnek, akik valóban sehol máshonnan nem kaphattak anyagi segítséget, csak a gyülekezettől. (5. fejezet 3-16) Továbbá a presbiterekről: feladatukról és megbecsülésükről is olvasunk (5. fejezet 17-20). A 6. fejezetben pedig a pénzhez való keresztyén viszonyulást fejti ki Pál. A Timóteushoz írt első levél tehát lehetőséget ad arra, hogy mérlegeljünk: milyen igazsághoz ragaszkodunk. Látjuk-e a konfliktusokat hitünk igazsága és korunk pluralitása között? Merjük vállalni ezeket a harcokat? Hiszen éppen ebben a „csatazajban” tudjuk megőrizni a hitünket és válik láthatóvá és végre talán érthetővé is a világ számára az egyedüli Igazság.

**Koncz Hunor Attila segédlelkész
Csillag-kép komáromi református
újság**

Ökumenikus Imahét 2018

Kedves Testvérek!

Az Ökumenikus Imahét 2018. január 21. és 28. között lesz. Az imahét anyagát a karibi keresztyén testvérek állították össze, amelynek a központi igéje így hangzik:

„Jobbod, Uram, dicső az erőtől...”, „Uram, a jobbod kitűnik erejével...” (2Móz/Kiv 15,6)

Az országos ünnepi nyitó istentisztelet a Szent István Bazilikában lesz 2018. január 21-én, vasárnap 19 órakor. Dr. Erdő Péter bíboros mond szentbeszédet és ígét hirdet Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke. Az ünnepi liturgiában szolgálnak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa tagegyházainak vezetői.

Mindenkit szeretettel várunk!

Steinbach József
elnök

Dr. Fischl Vilmos
főtitkár

GYEREKSAROK

Kedves Gyerekek!
Ebben az évben ünnepeltük a reformáció 500 évfordulóját. A reformáció nem csak az emberek hitét változtatta meg, hanem mindennapi életét is. Az egyházi jeles napok ünneplése beköltözött a templomokból az otthonokba. A Biblia elterjedésével az emberek el kezdték ünnepelni családi körben is a templomi ünnepeket. A karácsonyt is. Felolvasták Jézus születésének történetét majd énekeltek, imádkoztak. Az egyik legismertebb karácsonyi énekünk, a Mennyből az angyal, az evangélikusok szent éneke volt a 16. században. Később megjelent a karácsonyfa is a szobákban. Tudjátok, hogy a fenyőfák a tél legsötétebb idején is zöldellnek. Az ősi germán mitológiában az örök élet jelképei voltak. A karácsonyfa állítása a 19. századra szokássá vált Németország, Bajorország, Ausztria és minden osztrák területen, így nálunk is. Egész Európában elterjedt, sőt a kívándorlók által még Amerikában is.

A karácsonyfákat eleinte csak gyertyával, gyümölcssel vagy édességgel díszítették fel; később akasztottak rá üveg, papír és egyéb díszeket. Tudjátok-e, hogy ki állította az első karácsonyfát? Képzelték el, hogy az első karácsonyfát a reformáció elindítója, állította! A legenda szerint 1536 telén, amikor egy hideg éjjelen hazafelé tartott, arra lett figyelmes, hogy a csillagok milyen csodálatosan ragyognak keresztül a fenyőerdő ágain. Hazavit egy fenyőgallyat, hogy ezt a különös élményét családjának is megmutassa. Számára a fenyőfa azt jelképezte, hogy a Megváltó is az égből érkezett a Földre, s örökzöld fénye, az Örök Életet hordozza. Ezért került a fa alá rögtön a gyertya is.

Karácsony elmúltával gondoljatok azokra a gyerekekre,
- akik nem ünnepelheték a karácsonyt,
- akik nem saját családjukkal ünnepeltek
- akiknél nem volt otthon karácsonyfa
- és akik nem kaptak ajándékot.

Imádkoztatok értük is ezzel az imádsággal:
Mennyei Jézusunk! Köszönöm neked, hogy te mindenkiért megszülettél. Te vagy a legnagyobb ajándék ezen a világon! Kérlek, vigyázz minden kisgyermekre és add, hogy boldog karácsonyunk legyen. Szeresd azokat is, akik nem ünnepelnek téged. Kérlek, adj örömet és szeretet azoknak is, akik nem tudnak a saját családjukkal ünnepelni

vagy akiknek a szegénység miatt nem jut karácsonyfa és ajándék. Kérlek, mutasd meg, hogy én kivel oszthatmám meg azt, amit kapsz. Ámen.

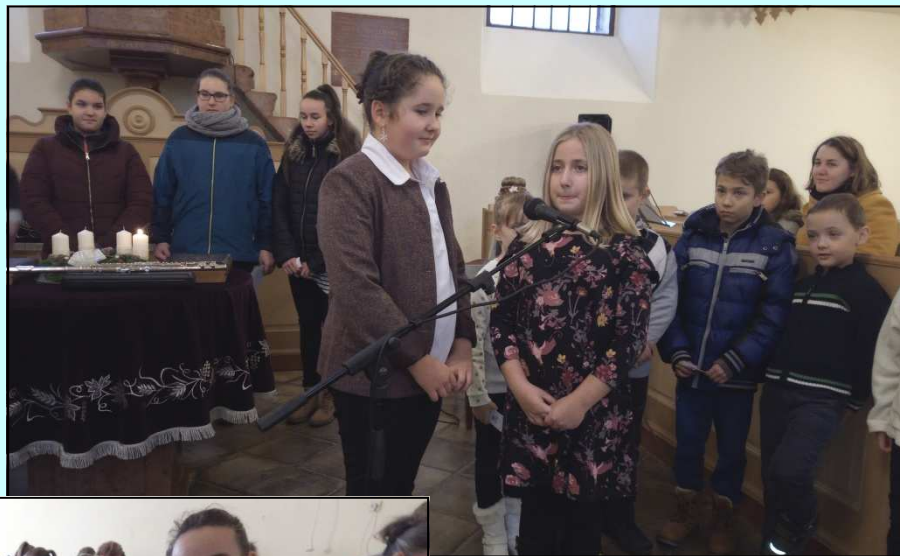
Rajzolj és színezz!
Színezés közben megtalálod azt a nevet, aki először állított karácsonyfát az otthonában. A karácsonyfa alá ajándékokat is rajzolhatsz. Milyen volt otthon a karácsonyfátok?

VÁSÁR ÉS HANGVERSENY

December 2-án izgatottan gyülekeztek gyermekeink a református iskolában. Adventi és karácsonyi ajándék és díszkészítés alkalma volt délután. Helyi tanítónők és gyülekezeti tagok vezetésével kerülhettek ki szebbnél szebb dolgok hittanosaink keze alól. Ezek egy részét hazavitték otthonaik díszítésére, másik része pedig maradt, hogy ezzel támogassák a karácsonyi vásárunkat. Köszönjük Bedecsné Dián Annamária, Csonka Edit, Kozáriné Jámbor Aranka, Körmendi Beáta és Pékné Kocsis Katalin segítségét a szervezésben és lebonyolításban.

December 3-án tartottuk a már

lehetőséget adva az adventi és karácsonyi dísz tárgyak és ajándékok vásárlására.

A hangverseny perselypénze hittanos gyermekeink programjainak támogatását fogja szolgálni, míg a vásár bevétele a gyülekezeti élet alkalmait és a kisiskola felújításának alapját erősíti. Az előbbi 42.000Ft, az utóbbi 183.000Ft volt.

Szeretnénk köszönetet mondani ez úton is mindazoknak, akik bármilyen formában segítettek és támogatták a rendezvények megtartását, lebonyolítását.

hagyománnyá vált adventi hangversenyünket. Az előző évekhez hasonlóan versekkel, prózával, énekkel és zenével szolgáltak az alkalmon gyülekezetünk fiatalabb és idősebb tagjai. Ez évben a Könnyűzenei Női Kórus kezdte ének szóval a szolgálatot, majd a hittanos gyermekek egy csoportja következett szép versekkel, valamint Tóth Tímea és Vincze Lujza énekével (köszönet a felkészítésért Körmendi Beátának, Mérsáros Piroskának és Pékné Kocsis Katalinnak). Séra Evelin csellón játszott, majd Balla Mária szavalatát hallhattuk. Pócze Mária hegedű darabja után a Református Kórus zárta a sort, benne Hérics Józsefné szavalatával.

A hangversenyt követően megtartottuk az adventi vásárunkat a református iskolában.

Ez az alkalom is jól sikerült,

MEGTALÁLNI SAJÁT UTUNKAT

„Hüségesek lenni minden körülmények között” – ez a hitvallása Vajs Tibor református lelképásztornak. A Dobos Károly-díjjal kitüntetett, nagybecskereki születésű lelkész a délszláv háború miatt kényszerült menekülni családjával Szentlászlóról, huszonhetedik éve szolgál Kisbérben és Tárkányban - a Reformatus.hu portál interjúja.

Keveseket rendel Isten a parókia körül telepített aknákon keresztül pont Bakonyaljára lelképásztornak. Hogy találta meg a helyét az ottani közösségben?

Voltak itt barátaink – az egyik néhai lelkész társam szabadkai születésű volt, rajtuk keresztül jöttünk ide az akkori Jugoszláviából a háborús években. Átmenetileg Csákerényben húzódtunk meg Sáfrán Zsuzsáéknál és az ő szüleinél, később pedig meghívást kaptunk a bakonyaljai gyülekezetekbe. Tíz évet voltunk Délvidéken, és huszonhetedik éve szolgálunk itt, ebben a körzetben, feleségemmel együtt. Gyermekeink már kirepültek, de egyre több a feladatunk: adminisztráció, hitoktatás, gyülekezeti ház építése és a gyülekezet lelki gondozása is, amire, bár nagyon szeretem, sajnos egyre kevesebb idő jut, akár csak a teológia művelésére. Hatvanegy évesen bennem még mindig éhség van arra, hogy pótoljam, ami elmaradt. Bármilyen lehetőség van, szívesen tanulok, akár a késői éjszakai órákba nyúlóan is.

Hogy fér ez mind bele a szolgálatába?

Noha néha elfáradok, érdekes módon mégis kapok meg-megújuló erőt. Ha bemegyek a nemrég elkészült ászári gyülekezeti házba, úgy érzem, hogy minden centijén Isten áldása van. Különös érzés ez: minden úgy épült fel, hogy az ő dicsőségét szolgálja, és remélem, hogy a kisbéri gyülekezet új gyülekezeti háza is így fog felépülni

Isten segítségével. Amikor látom a munkám gyümölcsét az emberekben, ami Isten dicsőségére mutat, az mindig erőt ad, hogy nem hiába fáradjunk az Úrban.

Milyenek a bakonyaljai emberek?
Jellemzően őszinték, szókimondók, és igyekszem őket megismerni. Döntő dolog, hogy az ember szeresse, akik között van, és találjon közöttük munkatársakat. Nagy öröm, hogy úgy tekinthetek vissza a lezajlott presbiterválasztásra, hogy olyan új tagok is bekerültek a régiekkel, akikkel együtt lehet dolgozni, akikkel összeforunk. Vannak közös terveink, amelyeket meg tudunk beszélni, át tudjuk hidalni a nehézségeket. Nem azt várjuk, hogy zökkenőmentes legyen a munkánk, hanem azt, hogy megértsük egymást,

és egymáshoz alkalmazkodva túl tudunk jutni a nehézségeken.

Akár egy házasságban. Az ön szolgálata összeforrt felesége szolgálatával is, aki az ászári gyülekezet lelképásztora.

Lelkészházaspár vagyunk, az időnk nagy részét együtt töltjük, és közösen végezzük munkánkat is. Feleségem területe az igehirdetés – gyönyörű, gazdag szókincse van, és kórházi, idősotthoni lelkigondozást is végez –, én pedig más területeken próbálok helyt állni.

A Dobos Károly-díj átvételekor azt mondta, sokat jelent önnek a kitüntetés, mert Dobos Károlynak is délvidéki gyökerei vannak.
Dobos Károly felesége, Ágoston Ilona

az első délvidéki püspök, Ágoston Sándor lánya volt. Gyermekeik közül is volt, aki Délvidékre házasodott: id. Dobos Ágoston Narancsik Pál lelkész leányát, Mártát vette feleségül. A Dobos család leszármazottaik láto-gattak bennünket Szentlászlón is, jó kapcsolatban vagyunk Dobos Károly gyermekeivel, unokáival. A zsinati díjátadó előtt megnéztem egy vele készült interjút is, cikkeket olvastam róla, és nagyon örültem annak az életútnak, amelyet bejárta. Minden körülmények között, a fasori gyülekezet lelkészeként vagy hivatalából elúlvé, a legnehezebb helyzetekben is hűséges volt hivatásában, templomot, gyülekezetet épített rendíthetetlenül, és az ő nevéhez kötődik a Lepramisszió is. Noha soha nem járt kint a leprások között, mégis ő tett a legtöbbet a leprásokért ebben az országban. Hodossy Imre, a Jugoszláviai Református Keresztény Egyház volt püspökének mondása volt a Dániel könyve 9. részének 7-8. verse alapján, hogy „Istené a dicsőség, mienk orcánk pirulása”. Ennek a gondolatnak a jegyében tekintek a díjra és a jókívánásokat kifejező szavakra.

Hogyan kapcsolódik az ön szolgálata a díj átadásához?

Dobos Károlynak is nagyon fontos volt a kevésen hűnek lenni: minden helyzetben ragaszkodni a hivatáshoz. Annak idején többször is lett volna lehetőségem külföldre, tengerentúli ösztöndíjat kapni – néha bánkódtam rajta, hogy nem használtam ki a lehetőségeket, de azt gondolom, az a legfontosabb, hogy az ember ott legyen, ahová Isten rendelte őt, betöltse azt a küldetést, amelyre nézve teremtett, és akkor tudja a legtöbbet adni. Anélkül, hogy bárkihez hasonlítanánk a saját életünket, a saját utunkat kell megtalálni, és azt kell járni hűséggel.

www.reformatus.hu
Bagdán Zsuzsanna,
fotó: Millók Tamás

Református Bál

Nagy szeretettel hívunk meg minden kedves érdeklődőt a Nagyigmándi Református Egyházközség által szervezett batyus bálra.
Helye: Nagyigmándi Művelődési Ház
Ideje: 2018. január 27. Szombat 19.00 órától
A zenét a Party-Pop Band biztosítja
Belépők: 2000 Ft/fő,
Támogatói jegy: 2000 Ft/db
Jegyek és támogató jegyek kaphatók a Lelkészhivatalban, Szijj Ferencnénél és Horváth Sándornénál.

ÚJ PRESBITÉRIUMOK A HÉT HATÁRBAN

ÁSZÁR:

Pekár Zsolt főgondnok
Ligeti Gábor gondnok
Kovács István
Polgár Dávidné
Rakó Lászlóné
Kocsis Zsolt
Öllős Csaba
Somogyi Lajosné
Szekeres Péter
Zséfár József

Csép

Faragó Béláné gondnok
Bajcsai György
Bajcsai Györgyné
Szabó Béla
Szabóné Bajcsai Ida
Pótpresbiterek:
ifj. Bajcsai György
Halmi Józsefné
Viczián Károly
Zvér Józsefné

Ete

Szabó Sándor főgondnok
Fábián Szabó Irén gondnok
Baráth Zoltán
Cseke Mihály
Fábián Csaba
Gyüsi Csaba
Horváth István
Kovács Lászlóné
Már Lajosné
Ravasz Jánosné
Szabó Mihály,
Pótpresbiterek:
Simon Ferenc
Szabó Erika
Szabó Géza

KISBÉR

Vörös Sándor főgondnok
Biczó Sándor gondnok
Bertalan Borbála
Buda Lajos
Csótár Zoltán
Elekes Balázs
Feketéné Faragó Gizella
Illés József
Kardos Bálint
Kardos Elek
Malomsoki László
Mészáros Jánosné
Pongrácz Sándor
Tóth Mária
Varga Istvánné
Vargáné Mészáros Irén

Kömlőd

Bogáth István gondok
Bényi Balázs
Bogáthné Bátki Edit
Czuppon Ágnes
Kerényi Gabriella
Keszler Sándorné
Molnár Szabolcs

Környe:

Bacher Józsefné gondnok
Bacher István
Baranya Gyula
Hartman Nándorné
Horn Józsefné
Nagy Mária
Dr.Ördög István

Oroszlány:

Marosi József gondnok
Auerné Böröczky Erzsébet
Kovács Sándor
Pálfi András
Révész Gyöngyike

TÁRKÁNY

Bene László gondnok
Futó Lajos
Szabó Lajos
Tóth Sándor
Töltési István

A presbiteri eskü szövege: „

Én, esküszöm a Szentháromság Istenre, hogy a tisztemmel járó kötelességeket és feladatokat, szolgálatomat Isten dicsőségére, egyházunk építésére és népünk javára, a Magyarországi Református Egyház rendjében úgy igyekszem teljesíteni, hogy az egyház hasznát mindenkor a magam hasznának elébe helyezem. Isten engem úgy segítsen. Amen.”

Újévi imádság

Forrás: New Years Prayer for You, Wendy Blight

„Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az Ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket.” I.János 5:14

Ezen a napon, szívünk csendességében Találkozunk Veled. Vonj magadhoz közel, Urunk. Újíts meg bennünket, ahogy a Földünk különböző pontjairól Hozzád és a keresztlábához borulunk. Atyánk! Ebben az új évben segíts bennünket, hogy alázatosak lehessünk. Vedd el tőlünk a vélt igazunk érvényesítésének vágyát és makacsságunkat. Segíts bennünket, hogy akaratainkat a Te akarod alá rendelhessük. Amint a Biblia lapjait megnyitjuk, lágyíts meg bennünket, hogy minden sejtünket átjárhassa igazságod. Atyánk, erősíts meg bennünket, hogy Igazságodat mindenek fölé emelhesd. Ruházz fel bennünket bölcsességgel és tisztánlátással Szentlelked által, amint Igédhez fordulunk, hogy ne csak megértsük, hanem hitelesen meg is élhessük akarodat. Őrizz meg bennünket a világ sugallta hazugságoktól, és segíts meg bennünket, hogy csakis Rád figyelhesünk, hitünk kezdőjére és befejezőjére. Atyánk! Amikor félelem és aggodás gyötör bennünket, akkor Benned, a Te jószágod tudatában szeretnénk megerősödni. Az Ige arra tanít bennünket, hogy nem a félelem lelkét adtad nekünk, hanem a Te szereteted legyőzheti azt. Vezess bennünket, hogy ezen szeretet szabadságában élhessünk. A szavad azt ígéri, ha imában Hozzád futunk, akkor az aggodásunkat elveszed tőlünk és békével burkolsz be bennünket. Atyánk! Igéd azt is megígéri nekünk, hogy a bennünk elkezdett jó munkát el fogod végezni addig a napig, míg az örökéletben nem találkozunk Veled. Urunk! Szolgálni szeretnénk környezetünket. Bátorsággal szeretnénk meglépni az elénk tárt utat. Adj nekünk engedelmes szívet, hogy tisztán hallhassuk vezetésedet: „Ez az utad gyermekem, ezen járj!” Atyánk, szeretünk Téged, és köszönjük, hogy nevünket markodba metszted. Szeretnénk mindinkább megismerni Szereteted mélységét, magasságát, szélességét, hosszúságát. Az a vágyunk, hogy életünkkel hitelesen képviselhesünk Téged. Erre kérünk, Urunk, a Jézus Krisztus nevében, Aki meg tudja adni bőségesen mindazt, amit kérünk az Ő nevében. Ámen.

KERESZTYÉN KÉZIMUNKAKÖR ÁCSON

Sebestyén Terézia gyülekezeti tagunk egy női konferencián hallott olyan gyülekezeti csoportról, amelyben az asszonyok összegyűlnek kézímunkázni. Akkor fogalmazódott meg benne, hogy jó lenne ezt meghonosítani Ácson is. Az ötletet sokáig forgatta magában, amíg aztán a megvalósítás útjára lépett. Megszólította a gyülekezet asszonyait, kérte a véleményüket, aztán meghirdették az első alkalmat. Meglepően sokan, mintegy húszan gyűltek össze a hívó szóra. Éneklés után neki is láttak az előnyomott minták hímezésének: fehér alapon fehérrel hímezett kis „keresztelő kendők” készültek. A két hétre rá következő alkalmon még többen voltak, pedig néhányan az „alapítók” közül más elfoglaltság miatt nem is tudtak eljönni. Az előnyomott kendőcskéket el is fogytak, de ez nem okozott fennakadást. Az

asszonyok további terveket beszéltek meg: könyvjelzők, énekeskönyvborítók, horgolás-tanulás stb. Ugyanakkor mindjárt elhatározták, hogy az öregek karácsonyára annyi kis karácsonyi terítőt hímeznek, amennyi elég, hogy a meghívottakat megajándékozzuk. Feszített tempóban el is készült csaknem hetven kis, karácsonyi mintával díszített terítő. A december 17-én tartott öregek karácsonyán így sikerült is meglepetést szerezniük minden vendégünknek. Bízunk abban, hogy a továbbiakban is ilyen lelkes lesz a részvétel, és egy újabb, közösségépítő gyülekezeti alkalmat sorolhatunk az eddigiek mellé. Köszönjük Terike szervező munkáját, és a halló fülek és dolgos kezek szorgalmát!

Gerecsei Zsolt

ITT A HELYED!

Felső hittanos találkozó Balatonfüreden

November 11-én a balatonfüredi városi sportszarnok ismét megnyílt a dunántúli felsős hittanosok előtt. Az egyházközpont ide várta a kerületben lévő egyházi középiskolákat és a felsős hittanosokat. Ácsról is elindult a kis, hét főből álló csapat, hogy Kocsos felszálljon az egyházmegye által szervezett buszra. A vidám út után (amelynek során a tatai reficé énekkarának rögtönzött próbáját is meghallgathattuk), megérkezünk Füredre. A sportszarnok lelátóin sok-sok hittanos gyűlt össze. Mindenekelőtt lehívtak minket a pályára, ahol a REF 500 szöveget alkottuk meg élőképből, amit felülről lefényképeztek. Püspök úr és többek közöttje után az iskolák mutatkoztak be: Pápa, Csurgó, Kaposvár, Tata. Az egyik iskola énekelt, a másik képviselői táncoltak, vagy éppen vidám jelentet adtak elő iskolájukat reklámozva. Ebédszünetben volt alkalom megismerni az iskolák standjait, illetve kézműves foglalkozáson vehettünk részt. A hazaindulásig még arra is maradt időnk, hogy lesétáljunk a Balatonhoz és megetessük a szendvicseink

maradékaiival a sirályokat, kacsákat. Hazafelé már nagyon jól összehajigáltunk a busznyi csapat. Vidám nevetés, egymás ugratása, viccelődés töltötte be a buszt. Jó volt ennyi hittanost látni, új barátokat találni.

Az ácsi résztvevők

#ittahelyed

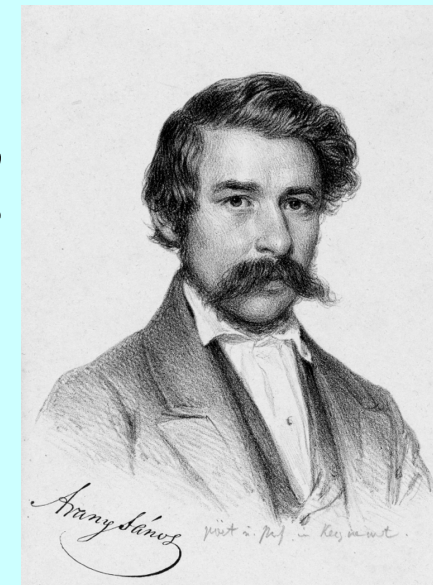
A Dunántúli Református Egyházkerület felsős hittanos találkozója
Balatonfüredi Konferenciaközpont
2017. november 11. 10:00-14:30

Egyházi iskolák közös műsora
Elgondolkodtató áhítat
Közös éneklés a PRIZ zenekarral
Iskolák standjai, élménypedagógiai játékok
szkander, kézműves lehetőségek
közös ebéd

Jelentkezés a helyi lelkesítési hivatásban
2017. október 26. csütörtökig

"ARANYOS" EST ÁCSON

December 14-án délután Arany Jánosra emlékeztünk a gyülekezeti teremben. Vendégünk volt Böröndi Lajos irodalmár, költő, tanár, aki Arany Jánosról, az emberről beszélt a meglelenteknek. Nem szabályos előadás volt ez, ami adódott az előadó közvetlenségéből, vidámságából, hanem inkább egy irodalmi estté alakult át az alkalom.

Arany János kapcsán szinte Balassitól máig egy nagy ívű –szokatlan, de elgondolkodtató áttekintést kaptunk a magyar irodalomról, és a korról, amelyben Arany élete, munkássága zajlott. Sok apró, emberi vonás, történet, anekdota egészítette ki a bennünk élő Arany-képet. Az előadással az Arany-évhez, a reformáció 500-hoz is csatlakozni akartunk, de mint az előadó mondta: nem évfordulóknak kell gondolkodni, verset, irodalmat minden nap kell és lehet olvasni. Köszönjük az előadónak –és az öt ideszervező lelkes gyülekezeti tagnak ezt az estét.

Gerecsei Zsolt